

Asia: VN/34861/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi Kevasta annetun lain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Näkemyksenne valtuutettujen toimikauden alkamisajankohdan siirtämisestä (8 a §)

Esitysluonnoksessa ehdotetaan muutettavaksi 8 a §:ää siten, että jatkossa valtiovarainministeriö määrää valtuutetut ja varavaltuutetut kunta- ja aluevaalien toimittamisvuoden marraskuun 1 päivänä alkavaksi nelivuotiskaudeksi.

Muutos saattaa helpottaa valtuutetuiksi ehdotettavien sopivien henkilöiden löytämistä alue- ja kuntavaalien jälkeen, kun aikaa on käytettävissä enemmän. Lisäksi Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden yhteisistä esityksistä päättämiseksi jää vastaavasti enemmän aikaa.

Hallituksen esityksessä olisi tarpeen kuvata tosiasiallista menettelyä, jossa luottamushenkilöehdokkaista Kevan toimielimiin haetaan. Tässä prosessissa on ainakin tähän saakka ollut puolueiden välisillä neuvotteluilla merkittävä rooli. Kevassa on jo pitkään pyritty tiedottamaan muun muassa laissa säädetyistä kelpoisuusvaatimuksista laajasti eri sidosryhmiä, joilla on rooli luottamushenkilöehdokkaiden kartoittamisessa.

Keva katsoo, että toimikauden alkamisen siirtäminen marraskuun alkuun on hyvin toimenpantavissa.

Näkemyksenne hallituksen kokoonpanoa ja kelpoisuusvaatimuksia koskevista muutosehdotuksista (9 §)

Kevan valtuutetut ehdottivat 21.11.2025 (§ 5), että valtiovarainministeriö valmistelisi Kevasta annettuun lakiin hallituksen kokoonpanoa koskevan muutoksen. Lainsäädäntöaloitteen mukaan sijoitustoiminnan asiantuntemus Kevan hallituksessa turvattaisiin jatkossa lisäämällä nykyiseen kokoonpanoon kaksi jäsentä, joiden tulee olla sijoitustoimintaa hyvin tuntevia henkilöitä. Lainmuutoksen tarkoitus olisi, että kahden sijoitustoiminnan asiantuntemuksen omaavan lisäjäsenen avulla täytettäisiin hallituksen kollegiaalinen sijoitustoiminnan asiantuntemuksen vaatimus riippumatta hallituksen muusta kokoonpanosta. Lisäksi laissa tulisi säätää, että jäsenen hyvän työeläkevakuutustoiminnan asiantuntemuksen voisi

hankkia valinnan jälkeen kohtuullisessa ajassa.

Nyt puheena olevassa esitysluonnoksessa (9 §) on ehdotettu, että hallituksessa voisi olla jatkossa enintään 13 jäsentä. 11 jäsenen lisäksi hallitukseen voitaisiin tarvittaessa valita kaksi sijoitustoimintaan erikoistunutta

asiantuntijajäsentä. Esitetyn muutetun 9 §:n pykäläkohtaisissa perusteluissa (HE-luonnos s. 16–17) on todettu, että ”[k]äytännössä asiantuntijajäsenten nimittämiseen päädyttäneen erityisesti silloin, jos vaalivaliokunta

toteaa, että hallituksen hyvää sijoitusosaamista koskeva vaatimus ei näyttäisi täyttyvän ilman heitä. Asiantuntijajäsenillä voitaisiin siis helpottaa hallituksen hyvän sijoitusosaamisen saavuttamista, mutta asiantuntijajäsenten sijoitusosaaminen ei kokonaan poistaisi sijoitusosaamisen vaatimusta muilta hallituksen jäseniltä.” Perusteluissa sanottu ei siten vastaa

valtuutettujen lainsäädäntöaloitteessa ilmaistua tarkoitusta, jonka mukaan kaksi sijoitustoimintaa tuntevaa lisäjäsentä riittäisi täyttämään koko hallituksen sijoitustoiminnan tuntemusta koskeva kollektiivisen vaatimuksen.

Esitysluonnoksen mukaan Kevan hallituksen nimittämisen lain 8 c §:n mukaisesti valmisteleva vaalivaliokunta valmistelisi myös asiantuntijajäsenten nimittämisen, mukaan lukien jäsen ehdokkaiden etsimisen ja arvioinnin, jos asiantuntijajäsenten nimittäminen hallitukseen katsottaisiin perustelluksi hallituksen hyvän sijoitustoimintaosaamisen varmistamiseksi. Sijoitustoimintaa tuntevien lisäjäsenten kartoittaminen ja kelpoisuuden arviointi on perustelua jättää vaalivaliokunnan harkittavaksi. Keva katsoo, että lain perusteluissa tulisi myös selvästi todeta, että mikäli

asiantuntijajäseniä valitaan hallitukseen, hallituksen sijoitustoiminnan

tuntemusta koskeva kollektiivinen vaatimus täyttyy. Tämä on ollut valtuutettujen marraskuussa 2025 päättämän pöytäkirjan keskeinen tarkoitus.

Lisäjäsenten valinnan säätäminen mahdollisuudeksi on perusteltua, samoin kuin se, että vaalivaliokunta valmistelisi myös asiantuntijajäsenten nimittämisen, mukaan lukien jäsen ehdokkaiden etsimisen ja arvioinnin,

jos asiantuntijajäsenten nimittäminen hallitukseen katsottaisiin perustelluksi hallituksen hyvän sijoitustoimintaosaamisen varmistamiseksi. Vaalivaliokunnan harkintavalta on jatkossa laaja myös sen suhteen, päätetäänkö käyttää mahdollisuutta esittää hallitukseen asiantuntijajäseniä.

Lain perusteluissa tulisi vielä korostaa, että vaalivaliokunta päättää mahdollisista sijoitustoimintaa tuntevista jäsen ehdokkaista keskinäisin neuvotteluin sen jälkeen, kun se on todennut lisäjäsenten tarpeellisuuden.

Kannatettavaa on, että sijoitustoiminnan tuntemusta koskevan vaatimuksen kollektiivisuus on selvästi laista luettavissa.

Lakiesityksen perusteluista on käytävä selvästi ilmi, missä tilanteessa valtuutettujen vaalivaliokunta, ja viimekädessä Kevan valtuutetut, käytännössä käyttäisivät lain mahdollistamaa asiantuntijajäsenoptiota. Siten pykäläkohtaisissa perusteluissa olisi syytä selvyyden vuoksi todeta, että myös sen arvioiminen, onko asiantuntijajäsenten nimeämislle ylipäättään tarve ottaen huomioon hallitukseen ehdotettujen jäsenten sijoitustoiminnan asiantuntemuksen, olisi vaalivaliokunnan ja viime kädessä Kevan valtuutettujen harkinnassa.

Kevan käsityksen mukaan lisäjäseniä esitettäisiin valittavaksi vain silloin, kun vaalivaliokunnassa katsottaisiin, että hallitus kollektiivina tarvitsee lisää sijoitustoiminnan tuntemusta, jotta voidaan varmistaa valvojan arvioivan kelpoisuusvaatimusten selvästi täyttyvän. Pykäläkohtaisia perusteluja tulisi muuttaa tältä osin Kevan valtuutettujen päätöksen ponsiesityksen mukaiseksi.

Hallituksen sijoitustoiminnan tuntevan lisäjäsenen on oltava asemaltaan tehtävien ja vastuiden suhteen täysin rinnastettavissa muihin hallituksen jäseniin. Tämä periaate tulisi lain perusteluissa selkeämmin todeta. Asiantuntijajäsenelle asetettavia osaamisvaatimuksia olisi lain perusteluissa myös tarkemmin luonnehdittava.

Toisaalta esitysluonnoksen perusteluissa on (s. 17) täsmennetty, mitä laissa tarkoitettaisiin kollektiivisella ”sijoitustoiminnan tuntemuksella”. Nämä selventävät lainsäätäjän antamat tulkintaohjeet merkittävästi helpottavat vaadittavan sijoitustuntemuksen arviointia, ja siten ainakin jossain määrin helpottavat vaalivaliokunnan työtä lain edellyttämien kelpoisuusvaatimukset täyttävien jäsen ehdokkaiden löytämisessä. On perusteltua, että Kevaan ei kohdistu tiukempia vaatimuksia kelpoisuusehtojen

suhteen kuin työeläkevakuutusyhtiöihin.

Selvyyden vuoksi olisi tarpeen täydentää esityksessä 9 §:n pykäläkohtaisia

perusteluja siten, että niissä toistettaisiin aikaisemmassa hallituksen esityksessä HE 21/2015 vp todettu periaate: Hallituksessa toimivien jäsenten voitaisiin katsoa toiminnallaan pätevöityneen hyviksi työeläkevakuutustoiminnan asiantuntijoiksi. Lisäksi olisi perustelua toistaa edellä mainitussa hallituksen esityksessä todettu tulkintaohje, jonka mukaan hallituksessa toimivien jäsenten voitaisiin katsoa toiminnallaan hankkineen vaadittavan sijoitustoiminnan asiantuntemuksen.

Esityksen luonnoksen mukaan 9 §:n 3 momenttiin lisättäisiin uudeksi pätevyysvaatimukseksi se, että hallituksen jäsenillä tulisi kollegiaalisena vaatimuksena olla myös muu tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Vaatimus on uusi ja osaltaan lisää vaalivaliokunnan työtä kaventaen entisestään soveltuvien henkilöiden piiriä. Toisaalta jo pitkään Kevan hallituksessa on ollut merkittävää yhteiskunnallista osaamista sekä laajasti kokemusta erilaisten organisaatioiden

ylimmästä johdosta. Alustavan arvion mukaan uusi vaatimus muusta tehtävän hoitamisen vaatimasta ammatillisesta pätevyydestä ja kokemuksesta ei rajaa ajeltavissa olevien jäsen ehdokkaiden piiriä niin paljon kuin sijoitustoiminnan tuntemusta koskeva vaatimus.

Kannatettavaa on myös, että hyvän työeläkevakuutustoiminnan asiantuntemuksen ja muun tehtävän vaatiman ammatillisen pätevyyden voi hankkia valinnan jälkeen kohtuullisessa ajassa. Jos vaatimuksen täyttymistä

edellytettäisiin heti, kaventaisi tämä hyvin voimakkaasti jäsen ehdokkaiden piiriä.

Voimaantulosäännöksen osalta todettiin myös täsmennystarvetta. hallitus katsoo, että 9 §:n muutoksien pitäisi tulla voimaan vasta vuonna 2029 siten, että kunta- ja aluevaalien jälkeen valittaessa hallitusta uudelle toimikaudelle, sovellettaisiin uusia säännöksiä hallituksen kokoonpanosta.

Lisäksi hallituksen esityksen 9 §:n pykäläkohtaisiin perusteluihin voitaisiin vielä lisätä maininta siitä, että jo ennen uusien valtuutettujen toimikauden alkamista marraskuun alussa edellisen toimikauden vaalivaliokunta voisi halutessaan aloittaa uuden hallituksen asettamiseen tähtäävän valmistelun.

Kaiken kaikkiaan nyt esitetyt muutokset lisäävät vaalivaliokunnan valmistelemaa työtä jonkin verran.

Näkemyksenne johdon erityisiä kelpoisuusvaatimuksia koskevista muutosehdotuksista (14 a §)

Esitysluonnoksen mukaan ehdotetut uudet 14 a §:n 3–5 ja 7 momentit rajoittavat Kevan hallituksen ja toimitusjohtajan sidonnaisuuksia vakuutus-, luotto- ja rahoituslaitoksiin. Ehdotetun säännöksen tarkoituksena olisi turvata Kevan toiminnan tarkoituksen toteutuminen sekä hallituksen puheenjohtajan ja hallituksen enemmistön asema riippumattomina pää-

töksentekijöinä. Esitysluonnoksen säännöskohtaisten perustelujen mukaan (s. 19) Kevalla ei saa olla muita toiminnan tavoitteita kuin jäsenyhteisöjensä palveluksessa olevan henkilöstön eläketurvan rahoittaminen,

julkisen sektorin henkilöstön eläketurvan toimeenpano sekä muiden sille

laissa säädettyjen tehtävien toteuttaminen. Jos Kevan hallituksen puheenjohtaja tai pääosa hallituksen jäsenistä olisi jonkin vakuutus-, luottotai rahoituslaitoksen palveluksessa tai luottamustehtävässä, syntyisi riski

roolien sekaantumisesta. Uudet säännökset vastaavat sisällöltään pitkälti

työeläkevakuutusyhtiölain 12 §:n 3–5 ja 7 momenttia.

Keva kiinnittää huomiota yleiseen, koko esitystä koskevaan näkökohtaan Kevaa ja työeläkevakuutusyhtiöitä koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamisesta. Perustelujan valossa jää epäselväksi, miksi useiden ehdotettavien uusien säännösten siirtäminen lähes suoraan työeläkevakuutusyhtiölaista Kevasta annettuun lakiin ylipäänsä on katsottu perustelluksi. Yleisesti ottaen työeläkevakuutusyhtiöitä koskevan sääntelyn siirtä-

mistä vain yhdenmukaisuuden vuoksi Kevasta annettuun lakiin ei ole perusteltua eikä täytä hyvän sääntelyn periaatteiden vaatimuksia.

Uudet rajoittavat säännökset ovat omiaan rajoittamaan myös niiden henkilöiden piiriä, jotka voivat tulla ehdotetuiksi Kevan hallitukseen tai valituksi toimitusjohtajaksi. Toisaalta tähän saakka vastaavat sidonnaisuudet

eivät ole olleet Kevan osalta niin yleisiä, että uusista säännöksistä aiheutuisi jatkossakaan merkittäviä ongelmia. Ehdotetut uudet säännökset lisäävät vaalivaliokunnan työtä osana kiristymiä kelpoisuusehtoja.

Jossain määrin jää perustelujen valossa epäselväksi, miksi useiden ehdotettavien uusien säännösten siirtäminen lähes suoraan työeläkevakuutusyhtiölaista Kevasta annettuun lakiin ylipäänsä on katsottu perustelluksi.

Sääntelyn yhdenmukaistaminen ei itsessään voine olla peruste muutoksille. Keva on julkisoikeudellinen eläkelaitos, eikä se ole vastaavalla tavalla kytköksissä esimerkiksi myynti- ja markkinointi yhteistyön tai esimerkiksi

takuuosuuden omistuksen kautta vakuutus – tai luottolaitoksiin. Yleisesti ottaen työeläkevakuutusyhtiöitä koskevan sääntelyn siirtämistä vain yhdenmukaisuuden vuoksi Kevasta annettuun lakiin olisi harkittava tarkoin.

Keva poikkeaa eräiltä osin merkittävästi työeläkevakuutusyhtiöistä tehtäviensä, rahoituksensa ja hallintonsa osalta.

Näkemyksenne yleisiä hallintovaatimuksia ja keskeisiä toimintoja koskevista muutosehdotuksista (8, 14 b ja 17 §)

Yleiset hallintovaatimukset (ehdotetut 8 §:n muutokset)

Esitysluonnoksessa on muutettu 8 §:n 1 momenttia siten, että Kevalla olisi oltava muun ohella riittävät menettelyt ja hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet eläkelaitoksen toimitusjohtajan ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä. Lisäksi Kevalla on oltava riittävät menettelyt ja valtuutettujen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet hallituksen jäsenten kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta.

Hallitukselle asetettu velvoite hyväksyä kirjalliset toimintaperiaatteet eläkelaitoksen toimitusjohtajan ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta on uusi, ja samoin uutena lakiin tuotaisiin hallituksen velvoite hyväksyä palkitsemisen periaatteet ja toimintojen ulkoistamisen periaatteet. Viimeksi mainitut periaatteet ovat jo 2021 hyväksytty Kevan hallituksessa. Uusien hallituksen hyväksyttäväksi tarkoitettujen periaatteiden laatiminen ja ylläpito kasvattaa jonkin verran hallinnollisen työn tarvetta Kevassa.

Palkitsemisen periaatteiden merkitys on arviolta Kevassa vähäisempi kuin työeläkevakuutusyhtiöissä, joissa yhtiöiden hallituksien jäsenten ja toimitusjohtajan sekä muun johdon kokonaispalkitseminen on selvästi tasoltaan korkeampaa ja muuttuvien palkkioiden osuus suurempi.

Hallituksen esitysluonnoksen 8 §:n 1 momentin lopussa oleva valtuutetuille asetettu velvoite hyväksyä kirjalliset toimintaperiaatteet hallituksen jäsenten kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta vastaa nykytilaa: Kevan valtuutetut ovat syksyllä 2025 hyväksyneet säännösluonnoksessa tarkoitetut periaatteet.

Esitysluonnoksessa 8 §:n 2 momentissa uutena säännöksenä on hallitukselle asetettu velvoite vuosittain arvioida hallinto- ja johtamisjärjestelmää, kirjallisia toimintaperiaatteita ja jatkuvuussuunnitelmaa sekä pidettävä ne

ajantasaisina. Valtuutettujen on pidettävä hallitusta koskevat toimintaperiaatteet ajantasaisina.

Vuosittain tapahtuva päivitystarpeiden tarkastelu lisää jonkin verran hallinnollista työmäärää. Kevasta annetun lain voimassa olon aikana mm. sisäisen valvonnan periaatteita ja hallintosääntöä ei ole arvioitu vuosittain,

vaan tarpeen mukaan, tyypillisesti muutaman vuoden välein.

Keskeiset toiminnot (ehdotettu 14 b §)

Lakiin lisättäisiin Kevan keskeisiä toimintoja koskeva uusi pykälä. Pykälän sisältö vastaisi soveltuvien osin TVYL 12 j §:n 1 ja 2 momenttia. Yleisesti ottaen uusi säännös saattaa vaikeuttaa ehdotetussa pykälässä tarkoitettuihin toimintoihin rekrytoitavien henkilöiden löytämistä, mutta käytännössä Kevassa on jo tällä hetkellä varmistettu puheena olevissa tehtävissä toimivien henkilöiden ammatillinen pätevyys, eikä säännös asiallisesti tuo mukaan muutoksia. Jossain määrin säännös lisää hallinnollista työtä Kevassa.

Esitysluonnoksessa ehdotetun 14 b §:n pykäläkohtaisissa perusteluissa kiinnitetään aiheellisesti huomiota Kevan viranhaltijoita koskevaan 15 §:n soveltamiseen rinnakkain 14 b §:n kanssa. Kevassa

on niiden henkilöiden, joiden tehtäviin kuuluu lakiin perustuvien päätösten tekeminen, oltava virkasuhteessa. Viranhaltijain vakiintuneen tulkinnan mukaan myös

merkittävä julkisen vallan käyttöön liittyvä päätösten valmistelu kunnallisessa päätöksenteossa kuuluu virkasuhteessa.

Ilmoitusvelvollisuus johtoa ja keskeisistä toiminnoista vastaavia henkilöitä

koskevista muutoksista Finanssivalvonnalle (17 §)

Ei kommentoitavaa. Muutos seuraa suoraan ehdotetun uuden 14 b §:n

säännöksestä

Näkemyksenne sijoitustoimintaa koskevista muutosehdotuksista (22, 22 a ja 36 a §)

Sijoituspäätösten valmistelu ja tekeminen (ehdotettu 22 §)

Lakiin lisättäisiin uudet säännökset, joiden tarkoituksena olisi varmistaa Kevan eläkevastuurahaston varoja koskevan sijoitustoiminnan itsenäisyys ja sen tapahtuminen Kevan omista lähtökohdista käsin. Pykälän sisältö

vastaisi pitkälti TVYL 27 §:n säännöksiä.

Mainittu TVYL 27 §:n säännös on otettu työeläkevakuutusyhtiölakiin tilanteessa, jossa työeläkevakuutusyhtiöiden sijoitustoiminta ei kaikilta osin ollut itsenäistä. Hallituksen esityksessä HE 255/1996 vp perusteltiin säännöstä sillä, että sijoitusriskien lisääntymisestä ja työeläkeyhtiöiden toiminnan erityisluonteesta johtuu, että lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavalla vakuutusyhtiöillä on oltava sijoitustoimintaansa varten oma henkilöstö ja sen on järjestettävä sijoitustoiminnan valmisteluorganisaationsa siten, että se palvelee entistä määrätietoisemmin ja itsenäisemmin yhtiön

oman toiminnan lähtökohtia. Pyrkimyksenä on ollut, että työeläkevakuutusyhtiön sijoitustoiminnasta päätettäisiin itsenäisesti ja sijoitustoimintaa koskevat päätökset valmisteltaisiin työeläkevakuutusyhtiön oman henkilökunnan toimesta. Tarkoituksena on kuitenkin, että työeläkevakuutusyhtiö voisi ostaa omaa sijoitustoimintaansa täydentäviä palveluita silloin

kun se on sijoitustoiminnan järjestämisen kannalta välttämätöntä.

Kevan sijoitustoiminta on ollut aina itsenäistä säännöksen tarkoittamalla tavalla eikä vastaavaa sääntelytarvetta sinänsä ole. Pelkkä sääntelyn yhdenmukaistaminen ei ole tarkoituksenmukainen peruste muutokselle. Toisaalta säännös ei vaikuta Kevassa käytännössä sijoitustoiminnan järjestämiseen. Keva katsoo, että esitetty säännös mahdollistaa Kevan nykyisen itsenäisen toimintamallin, joka perustuu omaan henkilöstöön sijoitustoiminnan osatoimintojen järjestämisessä, itsenäiseen päätöksentekoon, vallitseviin sijoitustoiminnan toteutusmuotoihin käsittäen suorat sijoitukset ja sijoitukset välillisten rakenteiden kautta, sekä sijoitustoimintaa tukeviin ja täydentäviin varojenhoito- ja sijoitustoiminnan asiantuntijapalveluiden hyödyntämiseen.

Sijoitussuunnitelma

Uudessa ehdottavassa pykälässä nostettaisiin sijoitussuunnitelman laatimisvelvollisuus lain tasolle. Pykälä vastaisi soveltuvien osin TVYL 28 §:n sääntelyä.

Pykälän 1 momentin mukaan sijoitussuunnitelmassa olisi erityisesti otettava huomioon Kevan lakisääteiset, lain 2 §:n mukaiset tehtävät sekä lain 21 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset Kevan sijoitustoiminnalle.

Kevasta annetun lain 9 §:n 3 momentin 5 kohdan mukaan hallitus hyväksyy vuodeksi kerrallaan eläkevarojen sijoittamista koskeva suunnitelman.

Siten laissa on säädetty sijoitussuunnitelmasta. Sijoitussuunnitelmassa on

otettu huomioon, mitä 2 §:n ja 21 §:n 2 momentissa säädetty. Uusi sijoitussuunnitelmaa koskeva 22 a § ei siten ole välttämätön säännös, mutta pykälän säännös ei myöskään merkitse arvion mukaan merkittäviä muutoksia Kevan toiminnan kannalta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että sijoitussuunnitelmasta olisi käytävä ilmi, missä määrin ja keneltä Keva ostaa 22 §:n 4 momentissa tarkoitettuja palveluja. Tällaisia palveluita ovat Kevan omaa sijoitustoimintaa täydentävät varojenhoitopalvelut, sijoitustoiminnan asiantuntijapalvelut, aputoiminnot ja näihin rinnastettavat muut palvelut.

Uusi 2 momentin säännös laajentaisi jokin verran Kevan sijoitussuunnitelman tietosisältöä. Sijoitussuunnitelmaa koskeva uusi säännös ei arvion mukaan merkittävästi lisää hallinnollista työtä Kevassa.

Keva ei pidä tarpeellisenä muuttaa Kevasta annetun lain 35 §:ää. Muutos johtaisi jäljempänä perustellulla tavalla hyvin epätarkoituksenmukaiseen lopputulokseen. Mikäli laintasoista sääntelyä katsotaan tarpeelliseksi lisätä, olisi tämä uudistus valmistelevalta huolellisesti erikseen Kevan näkemyksen mukaan tilinpäätöksen informaatioarvo vähenisi muutoksen myötä huomattavasti, mikäli säännöstä muutettaisiin esitysluonnoksen mukaiseksi.

Esitysluonnoksessa ehdotetaan merkittäviä muutoksia Kevan tilinpäätöstä koskevaan sääntelyyn. Lain 35 §:n 6 momentissa säädettäisiin, että tilin-päätöksen laadinnassa Kevan olisi noudatettava kirjanpitolakia mutta ei kuitenkaan sen 7 a lukua. Sen sijaan momentista poistettaisiin maininta siitä, että Keva noudattaisi kirjanpitolakia ”soveltuvin osin”. Muutosesitystä perustellaan (s. 10) sillä, että tavoitteena on varmistaa Kevan tilinpäätök-sen asianmukainen laadinta kirjanpitolain keskeisiä periaatteita noudatta-en. Lisäksi tavoitteena on täsmentää ja selkiyttää sääntelyä. Edelleen esitysluonnoksen mukaan (s. 9) voidaan pitää kirjanpitosääntelyn kannalta epätarkoituksenmukaisena, että Keva voi pitkälti itse päättää, miltä osin se soveltaa tilinpäätöksensä laadintaan kirjanpitolain säännöksiä. Kevasta annettuun lakiin voitaisiin lisätä tarkempia säännöksiä siitä, miltä osin Kevan on noudatettava kirjanpitolakia, sekä säätää Finanssivalvonnalle toimivalta antaa asiasta tarkempia määräyksiä.

Kevan katsoo, että esitysluonnoksessa ehdotettu muutettu 35 §:n 6 momentti ei edistä esitysluonnoksessa mainittuja tavoitteita, vaan päin vastoin saattaa jopa merkittävästi vaikeuttaa oikean ja riittävän kuvan antamista Kevan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Kuten esitysluonnoksessa todetaan, Keva on suuri ja yhteiskunnallisesti merkittävä toimija, joten mahdolliset muutokset tulee säätää lain tasolla täsmällisesti. Koska kyseessä olisi merkittävät muutokset Kevan tilinpäätöksen laadintaan, tulisi käynnistää laaja selvitystyö, jolle olisi varattava riittävästi aikaa. Esitysluonnoksessa on useita puutteita ja ristiriitaisuuksia.

Voimassa olevan lain mukaan Kevan tilinpäätöksen laadinnassa noudatetaan kirjanpitolakia soveltuvin osin. Käytännössä tämä toiminut hyvin, eikä tilintarkastajilla ole ollut merkittävää huomauttamista lain soveltamisesta. Keva on soveltanut alusta alkaen kirjanpitolakia soveltuvin osin kirjanpitoon ja tilinpäätökseen. Keva on soveltanut kirjanpitolakia laajasti, ja poikkeukset ovat perusteltu nimenomaan sillä, että eläkelaitoksen tuloksesta ja taloudellisesta asemasta voidaan antaa toiminnan taloudellista luonnetta parhaiten luonnehtiva kuva tilinpäätöksen käyttäjille.

Sijoitukset ovat arvostettu käypään arvoon tilikaudesta 2006 lähtien. Kevan oikeudellinen luonne julkisoikeudellisena eläkelaitoksena ilman osa-keuhtiöille tyypillistä omaa pääomaa edellyttää mallia, jossa sijoitusomaisuus arvostetaan käypään arvoon ja arvomuutokset kirjataan tulosvaikutteisesti eläkevastuuraan. Tämä antaa oikean ja riittävän kuvan Kevan taloudellisesta asemasta. Lisäksi on syytä tässä yhteydessä mainita, että Keva on säädetty tuloverolain (1535/1992) 20 §:n 1

momentin 2 kohdassa tuloverosta vapaaksi. Sijoitusomaisuuden verokohtelulla ei siten ole kirjanpitoratkaisuja ohjaavaa merkitystä.

Keva pyytää kiinnittämään huomiota ehdotetun lakitekstin ja sen perustelujen väliseen epäjohdonmukaisuuteen. Luonnoksessa poistetaan 35 §:n 6 momentista ilmaisu ”soveltuvin osin”, jolloin pykälän 35 § mukaan tilinpäätöksen laadinnassa noudatetaan kirjanpitolakia, ei kuitenkaan sen 7 a lukua. Samaan aikaan perusteluissa (s. 3 ja 9) todetaan, että Kevasta annettuun lakiin voitaisiin lisätä tarkempia säännöksiä siitä, miltä osin Kevan on noudatettava kirjanpitolakia. Näitä säännöksiä ei mainittua 7 a lukua lu-kuun ottamatta esitykseen ole lisätty. Lisäksi säännöskohtaisissa peruste-luissa (s. 22) todetaan, ettei tämä ”luonnollisestikaan tarkoittaisi” sellaisten kirjanpitolain säännösten noudattamista, jotka eivät Kevaan sovellu.

Keva katsoo, että edelleen on painavat perusteet säätää Kevalle mahdollisuus soveltaa kirjanpitolakia soveltuvin osin. Tätä on aikanaan korostanut myös eduskunnan talousvaliokunta (TaVL 5/2020 vp HE 102/2019 vp).

Kirjanpitolain noudattaminen soveltuvin osin on tärkeää myös siksi, että pelkästään kirjanpitolain 3 luvun 2 §:n poikkeamismahdollisuus lain säännöksistä ei riitä turvaamaan Kevan toiminnan erityispiirteistä johtuvaa poikkeamistarvetta.

Hallituksen esitysluonnoksessa todetaan 35 §:n yksityiskohtaisissa peruste-luissa (s. 22), että ”[s]en sijaan momentista poistettaisiin maininta siitä, että Keva noudattaisi kirjanpitolakia ”soveltuvin osin”. Tämä poisto ei luonnolli-sestikaan tarkoittaisi sitä, että Kevan olisi noudatettava sellaisia kirjanpito-lain säännöksiä, jotka eivät Kevaan sovellu esimerkiksi sen toimintaan liit-tyvien erityispiirteiden tai kirjanpitolakiin sisältyvien poikkeamismahdolli-suuksien vuoksi.” Lausuman voi ymmärtää siten, että esityksessä katsotaan Kevan voivan poiketa kirjanpitolain yksittäisestä säännöksestä turvatakseen sen, että tilinpäätös antaa oikean ja riittävän kuvan.

Kirjanpitolaista poikkeaminen oikean ja riittävän kuvan vuoksi ei ole mitenkään rutiiniratkaisu. Poikkeaminen on perusteltava oikean ja riittävän kuvan varmistamisella. Asianomainen säännös, josta poiketaan, on yksilöitävä liitetiedoissa sekä annettava selvitys soveltamatta jättämisen perusteista ja vaikutuksista toiminnan tulokseen ja taloudelliseen asemaan. Käytännössä tällaiset tilanteet ovat kuitenkin jääneet harvinaisiksi ja pykälän soveltamisen kynnys on hyvin korkealla, koska lähtökohtaisesti esittämis-tavan ongelma korjataan antamalla liitetietoja. Tätä pykälää voidaan soveltaa vain, jos liitetietojenkaan antaminen ei ole riittävä keino oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

Keva ehdottaa, että esitykseen otetaan selkeämpi säännös, jossa otetaan sääntelyn lähtökohdaksi Kevan julkisoikeudellinen asema ja tehtävät eläkelaitoksena. Kevan taloudellinen toiminta poikkeaa olennaisesti liikelähdöllistä toimintaa harjoittavista yrityksistä, eikä myöskään rinnastamiseen vakuutus- tai työeläkevakuutusyhtiöön ole perusteltua. Keva painot-taa, että kirjanpito- ja

tilinpäätöskäytännöissä tulee huomioida Kevan toiminnan erityisluonne, kirjanpidon ja tilinpäätöksen jatkuvuuden periaate sekä oikean ja riittävän kuvan toteutuminen.

Koska Kevalle ei sen yhteisömuodon vuoksi voi muodostua omaa pää-omaa eikä siten käyvän arvon rahastoa, ainoa oikean ja riittävän kuvan tuottava malli on arvostaa sijoitusomaisuus käypään arvoon ja kirjata arvonmuutokset tulosvaikutteisesti. Kevan tilinpäätöksessä vuosittaisten tulojen ja menojen erotus kirjataan taseen vastattavien eläkevastuurahas-toon. Tämän siirron jälkeen tilikauden tulos on nolla. Eläkevastuurahas-toon sisältyy realisoituneen tuloksen lisäksi sijoitusomaisuuden käyvän arvon ja hankinta-arvon erotuksena kertynyt realisoitumaton tulokseen kirjattu arvonmuutos. Keva on soveltanut tätä periaatetta vuodesta 2006 lähtien tilintarkastetusti.

Keva ehdottaa, että periaate sijoitusomaisuuden kirjaamisesta tilinpäätökseen käypään arvoon kirjoitetaan suoraan lakiin. Tämä poistaisi samalla noteeraamattomia osakesijoituksia koskevan ongelman, joka johtuu kirjanpitolain 5 luvun 2 a §:n rahoitusvälineen määritelmästä. Sijoitusomaisuuden käypäarvoinen arvostaminen on erittäin läpinäkyvä, selkeä ja johdonmukainen ja antaa Kevan tilinpäätöksen hyödyntäjälle aidon näkymän Kevan tulokseen ja taloudelliseen asemaan suoraan tuloslaskelman ja taseen kautta.

Konsernitilinpäätöksen laatiminen ei ole oikean ja riittävän kuvan antamisen näkökulmasta Kevan osalta tarpeellinen. Kevalla ei ole osakeyhtiöille tyypillistä omaa pääomaa, eikä vakuutusyhtiöiden tapaan vakavaraisuus-pääomaa tai yhtiöryhmän konsernitason omistajaohjausta. Valtaosa Kevan tytäryhteisöistä on keskinäisiä kiinteistö- ja asuntoyhtiöitä, ja konsernin sisäiset saldot ovat vähäisiä. Kirjanpitolaissa on säädetty poikkeusmahdollisuus jättää tuloslaskelma ja tase yhdistelemättä, jos se on tarpeetonta oikean ja riittävän kuvan varmistamiseksi. Tätä lain tarjoamaa mahdollisuutta on Kevassa sovellettu. Keva esittää tytäryhtiöiden keskeiset talousvirrat emoyhteisön tilinpäätöksessä jo nyt. Konsolidointi ei lisäisi olennaista informaatiota suhteessa pysyviin lisäkustannuksiin.

Jos osoittautuu, että kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä on välttämätöntä säätää täsmällisemmin jo nyt ilman laajempaa valmistelua, Keva esittää, että tilinpäätössääntelyyn tuodaan selkeästi mukaan ne keskeiset Kevan toiminnan luonteeseen liittyvät periaatteet. Tämä voisi tapahtua säätämällä kokonaan uusi 35 §.

Tilinpäätöksestä voitaisiin säätää esimerkiksi siten, että lakiin lisättäisiin kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskeva uusi 35 §, tarkempia säännöksiä koskeva uusi 35 a § ja tilintarkastusta koskeva 35 b §, jonka sisältö on olisi voimassa olevan 35 §:n 1–5 momentteja vastaava.

Kevasta annettuun lakiin tulisi säätää erikseen tarkempia säännöksiä kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä. Pykälät voisivat olla muotoiltu seuraavasti:

35 § Kirjanpito ja tilinpäätös

Kevan kirjanpitovelvollisuuteen, kirjanpitoon ja tilinpäätökseen sovelletaan sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, kirjanpitolakia.

Sijoitusomaisuus arvostetaan tilinpäätöksessä käypään arvoon.

Kevassa on eläkevastuurahasto. Tuloslaskelman vuosittaisten tulojen ja menojen erotus (rahastoituva tulos), siirretään taseen eläkevastuurahastoon. Eläkevastuurahastoon sisältyy myös sijoitusomaisuuden käyvän arvon ja hankintamenon erotuksena kertynyt realisoitumaton arvomuutos, joka on kirjattu tulokseen.

Kevan jäsenyhteisöjen eläkejärjestelmän karttuneiden etuuksien pääoma-arvoa ei esitetä taseessa, tilinpäätöksen liitetiedoissa on esitettävä arvio tulevien eläkemenojen nykyarvosta.

Keva ei laadi konsernitilinpäätöstä.

35 a § Tarkemmat säännökset tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan antaa Kevan toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat säännökset:

- 1) tilinpäätöksen tase- ja tuloslaskelmakaavoista, toimintakertomuksesta, tilinpäätöksen liitetiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä;
- 2) oikeudesta poiketa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevista säännöksistä oikean ja riittävän kuvan antamiseksi.

35 b § Tilintarkastus

Kevan tilintarkastuksesta säädetään tässä laissa ja tilintarkastuslaissa. Kevan tilintarkastukseen ei sovelleta tilintarkastuslain 5 lukua.

Tilintarkastajan toimikauden tai peräkkäisten toimikausien yhteenlaskettu kesto saa olla enintään kuusi vuotta. Enimmäisajan jälkeen Kevan tilintarkastaja saa osallistua uudelleen Kevan

tilintarkastukseen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua tilintarkastustehtävän päättymisestä. Jos tilintarkastajaksi on valittu tilintarkastusyhteisö, tätä momenttia sovelletaan ainoastaan päävastuulliseen tilintarkastajaan.

Kevan tilintarkastaja ja Kevan tilintarkastusyhteisön puolesta tilintarkastuksen suorittava päävastuullinen tilintarkastaja eivät saa ottaa vastaan Kevan tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yhteisön hallituksen jäsenen, valtuutetun tai toimitusjohtajan tehtävää, ennen kuin vähintään kaksi vuotta on kulunut tilintarkastustoimeksiannon päättymisestä. Tilin-tarkastusvalvonta määrää Kevan tilintarkastajan laaduntarkastukseen vähintään joka kolmas vuosi.

Kevassa on oltava vähintään yksi tilintarkastaja. Vähintään yhden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava KHT- tai JHT-tilintarkastaja taikka tilintarkastusyhteisö, jonka päävastuullinen tilintarkastaja on KHT- tai JHT-tilintarkastaja.

Kevan tilintarkastajan toimikausi päättyy ja uuden tilintarkastajan toimi-kausi alkaa uuden tilintarkastajan valinnasta päättävän valtuutettujen ko-kouksen päättyessä, jollei uutta tilintarkastajaa valittaessa päätetä toisin. Valtuutettujen kokouksessa ei voida päättää, että tilintarkastajan toimikausi jatkuu toistaiseksi.

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet (36 a §)

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuutta laajennettaisiin koskemaan Kevan sijoitussuunnitelmaa ja Kevan omaa sijoitustoimintaa täydentäviä palveluita sekä Kevan tilinpäätöstä, konsernitilinpäätöstä ja toimintakertomusta. Ehdotettu uusi tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskeva 36 a §:n 1 momentin 3 kohta on Kevan näkemyksen mukaan liian laaja valtuus ottaen huomioon, että myös ehdotettu uusi 35 §:n 6 momentti varsin yleinen muotoilultaan. Valtuus tulisi olla vastaavalla tavalla täsmällinen kuin on esimerkiksi vakuutusyhtiölain (521/2008) 8 luvun 29 §:ssä säädetty tai mitä maatalousyrittäjien eläkelain (1280/2006) 127 §:ssä ja merimies-eläkelain (1290/2006) 197 §:ssä on säädetty.

Näkemyksenne esitysluonnoksen vaikutusarvioinneista

Vaikutusarvio ei vastaa kaikilta osin Kevan kustannusvaikutusnäkemystä. Luonnos arvioi muutosten taloudelliset vaikutukset Kevälle vähäisiksi, vaikka Kevan oma arvio liittyen tilinpäätöksen laadintaan pysyvistä lisäkustannuksista on vähintään noin miljoona euroa vuodessa (poissulkien kertaluonteiset

investoinnit). Tämä ero on tärkeää oikaista, koska kustannukset heijastuvat suoraan jäsenyhteisöiltä perittäviin maksuihin.

Muut huomionne esitysluonnoksesta

Voimaantulo ja siirtymä

Keva kannattaa voimaantulon porrastamista. Mikäli merkittäviä muutoksia säädetään, tarvitaan monivuotinen siirtymä (vähintään kolme tilikautta) järjestelmä-, prosessi- ja toimintamallimuutosten varmistamiseksi. Jos ensimmäinen konsernitilinpäätös tulee laatia vuodelta 2029, tulee myös vertailuvuoden 2028 konsernitilinpäätöksen luvut pystyä esittämään. Tämä tarkoittaa sitä, että käytännössä järjestelmät ja prosessit tulee olla rakennettu jo vuoden 2027 aikana. Aikataulu on käytännössä mahdoton.

Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden tehtävistä hallituksen valinnassa

Voimassa olevan Kevasta annetun lain 9 §:n 2 momentin (laki 513/2020) mukaan hallituksen jäsenistä kuusi ja heidän varajäsenensä valitaan kuntien keskusjärjestön ja hyvinvointialueiden yhteisesti ehdottamista henkilöistä. Säännös on tässä muodossaan tullut voimaan 1.7.2020. Aikaisempi säännöksen 1.1.2017 voimaan tullut sanamuoto oli seuraava: ”Hallituksessa on yhdeksän jäsentä sekä jokaisella heistä henkilökohtainen varajäsen. Hallituksen jäsenistä kaksi ja heidän varajäsenensä valitaan kunnallisessa pääsopimuksessa tarkoitettujen pääsopijajärjestöjen yhteisesti ehdottamista henkilöistä”. Vastaava säännös kuin 1.1.2017 voimaan tullut 9 §:n 2 momentti, oli kunnallisessa eläkelain (549/2003) 139 §:ssä.

Lain 513/2020 säätämiseen johtaneessa hallituksen esityksen HE 102/2019 vp ei ole mitenkään perustelu, miksi säännökseen on lisätty Suomen Kuntaliitto ry (lakitekstissä kuntien keskusjärjestö) ja myöhemmin myös Kuntaliiton ja hyvinvointialueiden yhteinen jäsenten ehdottamistehtävä (tästä ks. laki 293/2023 ja HE 203/2022 vp).

Keva on aikaisempia edellä mainittujen lakimuutosten yhteydessä esittänyt, että Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden tehtäväksi säädetty jäsen ehdotusten tekeminen poistettaisiin laista. Ensiksi voidaan todeta, että Kuntaliiton ja hyvinvointialueiden esitykset sitovat vaalivaliokunnan harkintavaltaa erikoisella tavalla: jos vaalivaliokunta havaitsee, että jokin jäsen ehdokas ei esimerkiksi täytä kelpoisuusvaatimuksia, sen tulisi ”palauttaa” asia Suomen Kuntaliitolle ja hyvinvointialueille uuden ehdotuksen tekemistä varten. Tämä on käytännössä hyvin raskas ja aikaa vievä menettely. Käytännössä on esiintynyt tilanne, jossa Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden yhteinen ehdotus on jo tehty vaalivaliokunnalle, ja esimerkiksi ehdotettu varajäsen ilmoittaa peruuttavansa suostumuksensa tehtävään. Tällöin olisi lakia sen sanamuodon mukaan tulkiten, palautetta-va asia uudelleen Suomen Kuntaliitto ry:lle ja hyvinvointialueille uuden ehdotuksen tekemistä varten.

Vielä Keva haluaa nostaa esille hyvinvointialueiden roolin ehdotusten tekemisessä. Kevan tietojen mukaan yksittäisten hyvinvointialueiden toimi-valtaiset viranomaisen eivät Kevan hallituksen jäsenesityksiä käsittele, vaan asiasta on päätetty ilmeisesti käytännöllisistä syistä Hyvil Oy:n osakkeenomistajien kokouksessa. On mahdollista, että menettely ei täytä lain vaatimuksia, ja siksi menettelytapa muodostaa potentiaalisen valitusperusteen Kevan valtuutettujen päätöksestä.

Toiseksi, kun vaalivaliokunnassa ovat edustettuina kaikki ne puolueet, joiden edustajia on valtuutetuissa sekä lisäksi Kunta- ja hyvinvointialue-työnantajat KT sekä pääsopijajärjestöt, vaalivaliokunta kykenee varmista-maan muun muassa sen, että kunta- ja aluevaalitulos tulee otettua valtuutetuille tehtävässä esityksessä huomioon.

Kolmanneksi nyt laissa säädetty Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden ehdottamistehtävä sopii huonosti yhteen käytännössä vuosikymmeniä noudatetun käytännön kanssa. Niin nyt kuin aikaisemminkin tosiasiaassa hallituksen muista kuin työmarkkinaosapuolten ehdottamista jäsenistä on päätetty puolueiden keskinäisin neuvotteluin. Käsityksemme mukaan Suomen Kuntaliitto ry ja hyvinvointialueet eivät pidä Kevan hallituksen jäsenten ehdottamistehtävää perusteluna juuri edellä mainitusta syystä.

Valtuutettuja määrättäessä sen sijaan Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden ehdotustehtävä on kylläkin perusteltu, jotta voidaan varmistua, paitsi kunta- ja aluevaalituloksen huomioon ottamisesta, ja myös siitä, että kunnat, kuntayhtymät, hyvinvointialueet ja maan eri osat saavat valtuutetuissa tasapuolisen edustuksen valtuutetuissa. Käytännössä tässä-kin tapauksessa puolueet sopivat vakiintuneen käytännön mukaisesti ehdokasesityksistä ottaen huomioon laissa mainitut periaatteet muun muassa alueellisesta edustavuudesta

Helsingin vaalituloksen merkitys

Kevasta annetun lain 8 a §:ää muutettiin lailla 293/2023. Muutos liittyy hyvinvointialueiden huomioon ottamiseen Kevan hallinnossa. Muutetun 8 a §:n perusteluissa (HE 203/2022 vp) todetaan, että säännös vastaisi tältä osin nykyisin valtuutettujen kokoonpanossa huomioon otettavia asioita, mutta kuntavaalien lisäksi myös aluevaalien tulos tulisi jatkossa ottaa kuntia ja hyvinvointialueita edustavien valtuutettujen kokoonpanon kohdalla huomioon. Helsingissä ei järjestetä erillisiä aluevaaleja, joten Helsingin kuntavaalien tulos huomioidaan myös rinnasteisena muiden alueiden aluevaalien tulokseen ääniosuuksia laskettaessa.

Keva katsoo, että olisi perustelua epäselvyyksien välttämiseksi säätää pykälässä myös Helsingin vaalituloksen huomioon ottamisesta täsmällisemmin. Vaalituloksen laskemistavalla on voinut olla ratkaisevaa merkitystä muun muassa hallituksen kokoonpanon kannalta.

Kolmanneksi nyt laissa säädetty Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden ehdottamistehtävä sopii huonosti yhteen käytännössä vuosikymmeniä noudatetun käytännön kanssa. Niin nyt kuin aikaisemminkin tosiasiaassa hallituksen muista kuin työmarkkinaosapuolten ehdottamista jäsenistä

on päätetty puolueiden keskinäisin neuvotteluin. Käsityksemme mukaan Suomen Kuntaliitto ry ja hyvinvointialueet eivät pidä Kevan hallituksen jäsenten ehdottamistehtävää perusteluna juuri edellä mainitusta syystä.

Valtuutettuja määrättäessä sen sijaan Suomen Kuntaliitto ry:n ja hyvinvointialueiden ehdotustehtävä on kylläkin perusteltu, jotta voidaan varmistua, paitsi kunta- ja aluevaalituloksen huomioon ottamisesta, ja myös siitä, että kunnat, kuntayhtymät, hyvinvointialueet ja maan eri osat saavat valtuutetuissa tasapuolisen edustuksen valtuutetuissa. Käytännössä tässä-kin tapauksessa puolueet sopivat vakiintuneen käytännön mukaisesti ehdokasesityksistä ottaen huomioon laissa mainitut periaatteet muun muassa alueellisesta edustavuudesta.

Helsingin vaalituloksen merkitys

Kevasta annetun lain 8 a §:ää muutettiin lailla 293/2023. Muutos liittyy hyvinvointialueiden huomioon ottamiseen Kevan hallinnossa. Muutetun 8 a §:n perusteluissa (HE 203/2022 vp) todetaan, että säännös vastaisi tältä osin nykyisin valtuutettujen kokoonpanossa huomioon otettavia asioita, mutta kuntavaalien lisäksi myös aluevaalien tulos tulisi jatkossa ottaa kuntia ja hyvinvointialueita edustavien valtuutettujen kokoonpanon kohdalla huomioon. Helsingissä ei järjestetä erillisiä aluevaaleja, joten Helsingin kuntavaalien tulos huomioidaan myös rinnasteisena muiden alueiden aluevaalien tulokseen ääniosuuksia laskettaessa.

Keva katsoo, että olisi perustelua epäselvyyksien välttämiseksi säätää pykälässä myös Helsingin vaalituloksen huomioon ottamisesta täsmällisemmin. Vaalituloksen laskemistavalla on voinut olla ratkaisevaa merkitystä muun muassa hallituksen kokoonpanon kannalta.

Voit jättää kommentit lausuntoon myös liitteenä

[Lausunto Keva_laki_2026_luonnos vastauksista lausuntopalveluun Hallitus 25.2.pdf](#)

Mankin Markus
Keva